

Till Rinkeby-Kista stadsdelsnämnd

**Svar på remiss av slutbetänkandet Barn och ungas rätt
vid tvångsvård. Förslag till ny LVU (SOU 2015:71)**

Remiss från kommunstyrelsen, departementspromemoria 110-1202/2015

Förslag till beslut

Tjänsteutlåtandet utgör svar på remissen.

Patrik Derk
stadsdelsdirektörKerstin Alnervik
verksamhetsområdeschef**Sammanfattning**

I betänkandet ”Barns och ungas rätt till tvångsvård...” föreslås en rad förändringar i lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Förändringarna syftar till att stärka barnrättsperspektivet i tvångsvården för barn och unga samt även i andra delar av den sociala barn- och ungdomsvården.

Förvaltningen anser sammanfattningsvis att utredningens förslag i stort är bra och kan bidra till en förstärkning av barnperspektivet och rättssäkerheten för barn och unga samt leda till en viss kvalitetsutveckling inom den sociala barn och ungdomsvården.

Bilaga:Slutbetänkandet Barn och ungas rätt vid tvångsvård. Förslag till ny LVU
(SOU 2015:71)

Remissbehandling

Kommunstyrelsen har för yttrande remitterat slutbetänkandet ” Barns och ungas rätt till tvångsvård. Förslag till ny LVU (SOU 2015:71)” till socialnämnden, utbildningsnämnden, stadsledningskontoret, kommunstyrelsens råd för funktionshinderfrågor samt till stadsdelsnämnderna Rinkeby-Kista, Skärholmen och Älvsjö. Kommunstyrelsen emotser ett yttrande över remissen senast den 2 oktober 2015.

Remissen: Barns och ungas rätt till tvångsvård. Förslag till ny LVU (SOU 2015:71)

Regeringen beslutade den 12 juni 2012 att tillsätta en särskild utredare med uppdrag att göra en översyn av lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Även vissa frågor som rör socialtjänstlagen (2001.453, SoL) ingick i uppdraget. Genom tilläggsdirektiv och kompletterande av utredningens uppdrag vidgades utredningen till att omfatta även översyn av olika placeringsalternativ för barns och ungas vård och fostran samt en översyn av hur långsiktighet och stabilitet i större utsträckning kunde säkerställas för barn som är eller bedöms bli långvarigt placerade.

Utredningen föreslår en ny lag om tvångsvård för barn och unga. En rad förändringar föreslås, som syftar till att stärka barnrättsperspektivet i tvångsvården för barn och unga samt även andra delar av den sociala barn- och ungdomsvården. De förändringar som föreslås har framför allt sin grund i barnkonventionens principer. Utredningen lämnar flera förslag som syftar till en samlad satsning på förbättringar i samhällsvården, i synnerhet tvångsvården. Det handlar, förutom om reformerad lagstiftning, också om kunskapsstöd, kunskapsutveckling samt systematisk uppföljning på alla nivåer.

Av den ekonomiska konsekvensbeskrivningen framgår sammansfattningsvis att stat, kommun och landsting beräknas få ökade kostnader. För kommunerna beräknas de ökade kostnaderna uppgå till 43-48 miljoner per år till följd av utökade arbetsuppgifter och ambitionshöjningar i lagstiftningen. Den nya LVU föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

Sammanfattningen i utredningen bifogas. Utredningen i sin helhet finns tillgänglig på regeringskansliets hemsida <http://www.regeringen.se/rattsdokument/statens-offentliga-utredningar/2015/06/sou-201571/>

Förvaltningens synpunkter

Förvaltningen anser sammansfattningsvis att utredningens förslag till förändringar i LVU är bra och att förslaget i stort kan bidra till en förstärkning av barnperspektivet och rättssäkerheten för barn och unga samt leda till en viss kvalitetsutveckling inom den sociala barn och ungdomsvården.

Utredningen föreslår att socialnämnden aktivt ska erbjuda fristående stöd till föräldrar vars barn är placerade. Förvaltningen ser positivt på detta förslag, särskilt mot bakgrund av att nämnden, tillsammans med två andra stadsdelsnämnder, redan bedriver en sådan verksamhet som avses i förslaget. Effekterna av detta stöd har hittills visat sig positiva.

Vidare välkomnar förvaltningen utredningens förslag om att lyfta kompetensen på de särskilda ungdomshemmen för att uppnå bättre behandlingsresultat.

Dock anser förvaltningen att den ökade detaljregleringen av verksamheten, som förslaget innebär, kan bli problematisk att införa i den redan hårt ansträngda sociala barnvården.

Beträffande utredningens förslag om placerade barns rätt till hälsoinsatser och utbildning får förvaltningen anföra följande. Förslaget går ut på att lokala överenskommelser om samverkan mellan socialtjänst, hälso- och sjukvård och skola ska garantera att de placerade barnens behov av ifrågavarande insatser tillgodoses. Förvaltningens erfarenhet är att sådana överenskommelser kan fungera väl i de fall ett barn placeras inom den egna kommunen/landstinget. För placeringar som sker i annan kommun/landsting, vilket gäller för majoriteten av de barn som förvaltningen placerar, kommer lokala överenskommelser att saknas. Detta försvårar för förvaltningen att tillförsäkra det enskilda barnet tillräckliga resurser inom till exempel skola eller barnpsykiatri. Förvaltningen föreslår här förändringar i regelverket, som innebär att den skola eller det landsting där barnet är stadigvarande placerat har skyldighet att ge erforderligt stöd, behandling eller vård.

I utredningen föreslås att begreppet ”socialt nedbrytande beteende” i lagstiftningen vidgas till att omfatta även beteenden som kan betraktas som symptom på psykiatrisk störning. Svårigheter som härrör från psykiatrisk problematik ska således enligt förslaget omfattas av LVU-lagstiftningen, vilket innebär att kommunens ansvar för målgruppen ungdomar med neuropsykiatrisk problematik utvidgas än mer. Förvaltningen ser risker med förslaget. Socialtjänsten saknar både kompetens och resurser för målgruppen barn och unga med psykiatrisk problematik. Denna målgrupp behöver andra vårdformer än de som socialtjänsten för närvarande har tillgång till.

Utredningens förslag medför ökade kostnader för kommunerna. Hur kommunerna ska kompenseras för detta behandlas dock inte i utredningen.